

(2003/C 110 E/093)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2702/02**från Paulo Casaca (PSE) till kommissionen**

(26 september 2002)

Ämne: Förfalskning av livsmedel inom EU

I mina parlamentsfrågor E-1227/01 ⁽¹⁾, E-1248/01 ⁽²⁾, E-2106/01, E-2107/01 ⁽³⁾, E-0027/01 ⁽⁴⁾, E-1001/01 ⁽⁵⁾, E-1000/01 ⁽⁶⁾, E-0999/01 ⁽⁷⁾, E-0998/01 ⁽⁸⁾ och E-3286/01 ⁽⁹⁾ och under beviljandet av ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten 2000 har jag redan tagit upp problemet med bedrägerier och förfalskning av livsmedel. De svar som kommissionen gett mig har fått mig att dra den slutsatsen att kommissionen inte fäst den vikt vid frågan som den förtjänar.

Enligt "European Voice" från augusti 2002 ökade konfiskeringarna av förfalskade livsmedelsprodukter i medlemsstaternas tullar från 2 340 år 2000 till 4 106 år 2001. Kommissionens administratörer har bekräftat att den organiserade brottsligheten nuförtiden ägnar sig allt mer åt att förfalska livsmedel och reservdelar till bilar än lyxvaror.

Skall jag av det här dra den slutsatsen att kommissionen redan ändrat åsikt i frågan, framför allt eftersom den hävdade att den inte kan instämma i min åsikt att det är angeläget att vidta ytterligare åtgärder för att förebygga bedrägeri och förfalskning av livsmedelsprodukter (svar på fråga E-1227/01)?

⁽¹⁾ EGT C 40 E, 14.2.2002, s. 27.

⁽²⁾ EGT C 364 E, 20.12.2001, s. 67.

⁽³⁾ EGT C 40 E, 14.2.2002, s. 187.

⁽⁴⁾ EGT C 187 E, 3.7.2001, s. 162.

⁽⁵⁾ EGT C 350 E, 11.12.2001, s. 67.

⁽⁶⁾ EGT C 350 E, 11.12.2001, s. 66.

⁽⁷⁾ EGT C 40 E, 14.2.2002, s. 18.

⁽⁸⁾ EGT C 364 E, 20.12.2001, s. 30.

⁽⁹⁾ EGT C 147 E, 20.6.2002, s. 143.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(12 november 2002)

Kommissionen är väl medveten om hur viktiga de problemen är som parlamentsledamoten belyser och har förtroende för den existerande uppbyggnaden av skyddsåtgärder som har visat sig leda till effektiva kontroller i samarbete med medlemsstaterna.

Trots detta har kommissionen för avsikt att i enlighet med dess konsumentskyddspolicy och nolltolerans mot bedrägeri, förbättra systemet och anpassa det till de förändrade omständigheterna.

Kommissionen vill med tanke på detta betona följande:

- Kommissionens strategi för skydd mot bedrägerier genom lagstiftning (åtgärd 94 i vitboken om reformen) kommer att leda till fortsatta och generella förbättringar av kommissionens skydd av gemenskapens ekonomiska intressen, i synnerhet för högrisksektorer.
- När det gäller förfalskning av jordbruksprodukter har kommissionen nyligen infört ett antal åtgärder: Kommissionen har under en lång tid följt problemen med bedrägeri inom olivoljesektorn, både vad gäller rätten till att få stöd och kvaliteten på de produkter som lanseras på marknaden. När det gäller det sistnämnda har kommissionen antagit förordning (EEG) nr 2568/91 av den 11 juli 1991 som specificerar egenskaper hos olivolja i synnerhet för att undvika falska blandningar och som även presenterar lämpliga analysmetoder ⁽¹⁾. Inom ramen för strategin för kvaliteten på olivolja, som prioriterats inom denna sektor, har kommissionen antagit förordning (EG) nr 1019/2002 av den 13 juni 2002 med ytterligare regler för kontroll av de olivoljeprodukter som saluförs ⁽²⁾.

- När det gäller kontrollen på sammansättningen har gemenskapsbestämmelserna för officiella undersökningar med syfte att upptäcka främmande fetter i mjölkfett offentliggjorts i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 454/95⁽¹⁾ och har sedan dess lagts in i bilaga XXV till kommissionens förordning (EG) nr 213/2001 av den 9 januari 2001 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller de metoder som skall användas för analys och kvalitetsbedömning av mjölk och mjölkprodukter⁽⁴⁾.
- Den nya lagstiftning som infördes med den allmänna livsmedelslagstiftningen och som antogs den 21 januari 2002 förstärker kommissionens möjligheter att kunna agera i fråga om mikrobiologiskt och kemiskt förorenade livsmedelsprodukter oavsett ursprung. Under dessa bestämmelser kan kommissionen anta nödgärder som täcker hela livsmedelskedjan "om det visar sig att ett livsmedel eller ett foder som har sitt ursprung i gemenskapen eller som importerats från ett tredje land sannolikt kommer att innebära en allvarlig risk för människors hälsa, djurs hälsa eller miljön, och att en sådan risk inte tillfredsställande kan undanröjas genom åtgärder som vidtas av den eller de berörda medlemsstaterna" (artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedels säkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedels säkerhet⁽⁵⁾) Med denna lagstiftningen betonas vikten av att kunna spåra livsmedlens gång för att på så sätt kunna rikta in sig på rätt del av livsmedelskedjan.

(1) EGT L 248, 5.9.1991.

(2) EGT L 155, 14.6.2002.

(3) Kommissionens förordning (EG) nr 454/95 av den 28 februari 1995 om tillämpningsföreskrifter för intervention på marknaden för smör och grädde, EGT L 46, 1.3.1995.

(4) EGT L 37, 7.2.2001.

(5) EGT L 31, 1.2.2002.

(2003/C 110 E/094)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2709/02

från Rosa Miguélez Ramos (PSE) till kommissionen

(26 september 2002)

Ämne: Fiskeforskning i det sjätte ramprogrammet för forskning

Det är förvånande att kommissionen i sitt meddelande om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (vägledande tidsplan) påstår att fiskeforskningen får fortsatt stöd av kommissionen inom ramen för det sjätte ramprogrammet.

Finns det något avsnitt eller kapitel som specifikt är avsett för fiske- eller havsforskning? Återfinns dessa forskningsområden bland de sju prioriteringarna i detta ramprogram?

Vad anser kommissionen om den kraftiga nedskärningen (med två tredjedelar) jämfört med det femte ramprogrammet av medlen till forskning som stöd för fiskeripolitiken? Hur kan detta motiveras? Motsäger inte detta det fortsatta stöd till fiskeforskningen som kommissionen talar om?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(25 oktober 2002)

Inom ramen för det sjätte ramprogrammet, täcks kostnaderna inom forskning på fiske och vattenbruk av den femte tematiska prioriteringen "Livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet", den sjätte prioriteringen "Globala förändringar och ekosystem", och i synnerhet den åttonde prioriteringen, "Vetenskapligt stöd till politiken", där även en budget har fastställts och öronmärkts. Inom prioriteringarna 5 och 6 kan ärenden som överfiske och överexploatering av marina resurser behandlas från ett ekosystemperspektiv. Även ärenden som rör kvaliteten och säkerheten vad gäller fisk, och skaldjur, viltfångad eller odlad kan behandlas. Enskilda mål för forskning på olika politiska områden inom prioritering 8 har definierats på ett mycket specifikt sätt och stödet till gemenskapens ramprogram kommer därför att täcka ett mycket stort antal ärenden på ett lika effektivt sätt som inom det femte ramprogrammet. I detta sammanhang är det dock värt att nämna att den tillgängliga budgeten inom prioritering 8 minskade påtagligt jämfört med kommissionens första förslag.